

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.130 van 20 augustus 1999

A. 84.946/XIII-1202

In zake : **VENTER** Nadine,
rue Pas de Loup 87
6790 Aubange,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomen de partij :

de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Société pour la coordination de la production et du transport d'électricité" (CPTE),

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Xavier LEURQUIN,
Mr. Alain VERRIEST,
Mr. Luc VAN HOUT en
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaten,
Louizalaan 390/12
1050 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe VAKANTIEKAMER
VAN DE RAAD VAN STATE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Nadine VENTER op
24 juni 1999 heeft ingesteld om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te verkrijgen van twee

bouwvergunningen die de gemachtigde ambtenaar respectievelijk op 1 oktober 1998 en 3 november 1998 aan de coöperatieve vennootschap CPTÉ heeft afgegeven voor de uitvoering van technische werkzaamheden op een goed gelegen te Aubange, voor het leggen van de tweede draaistroomkabel op de bestaande 220-kV-lijn Aubange-Esch;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien het op 13 juli 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Société pour la coordination de la production et du transport d'électricité" (CPTÉ) vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 augustus 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 augustus 1999 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van Mr. B. HENDRICKX, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor de tussenkommende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Op 7 juli 1998 vraagt de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SOCIETE POUR LA COORDINATION DE LA PRODUCTION ET DU TRANSPORT DE L'ENERGIE ELECTRIQUE, afgekort als "CPTE", bij de gemachtigde ambtenaar een vergunning aan voor de uitvoering van technische werkzaamheden voor het leggen van de tweede draaistroomkabel op de bestaande elektriciteitsmasten op het grondgebied van de gemeenten Aubange en Messancy.

In het rapport dat bij het dossier is gevoegd, staat dat TRACTEBEL de lasthebber is. In dat rapport staat voorts het volgende :

" De bestaande hoogspanningsinstallatie van Aubange ligt in het uitbreidingsgebied voor industrie ten westen van de bebouwde kom.

De hoogspanningslijn vertrekt van daaruit noordoostelijk, rond het centrum van Aubange en loopt dan oostelijk in de richting van de grens met het Groot-hertogdom Luxemburg.

In 1971, bij de bouw van de hoogspanningslijn, lagen de woningen voornamelijk gegroepeerd rond de kruising van de weg van Aubange naar Halancy, rond de kruising

van de weg van Aubange naar Messancy en rond de kruising van de straat van Athus naar Longeau.

Sindsdien zijn verkavelingen gecreëerd en zijn aan beide zijden van de hoogspanningslijn huizen gebouwd. De grond die nog voor landbouwdoeleinden wordt gebruikt, bestaat hoofdzakelijk uit weiden.

De lijn eindigt in België in het bos van Athus. De masten zijn vrij hoog gebouwd om te voorkomen dat onder de hoogspanningslijn bomen worden gekapt."

In het rapport staat ook nog :

- "de masten van de hoogspanningslijn bestaan al; bijgevolg zal het leggen van de tweede draaistroomkabel de bebouwde en de onbebouwde omgeving geenszins verstoren";
- "in de buurt van de werkzaamheden staat noch een school, noch een ziekenhuis. De hoogspanningslijn bestaat al op het terrein";
- en dat de vraag of het project eventueel hinder kan veroorzaken, niet relevant is.

Als reden voor de tweede draaistroomkabel Aubange-Esch van 220 kV wordt in een nota opgegeven dat "het elektriciteitsnet van de ARBED-fabrieken in het Groothertogdom Luxemburg al meer dan 60 jaar bevoorraad wordt door het Belgische net in Aubange"; dat "de hele staalproductie afhankelijk is van één enkele draaistroomkabel op de 220-kV-lijn Aubange-Esch"; dat "CEGEDEL (het bedrijf dat zorg draagt voor de elektriciteitsdistributie in het Groothertogdom) niet wil dat de hoogovens op zijn elektriciteitsnet worden aangesloten, omdat de kwaliteit van de spanning daar te zwaar onder zou lijden"; dat "het door de recente beslissing van de overheid van het Groothertogdom Luxemburg om in Esch een stoom- en gasturbine-installatie (STEG) van ongeveer 350 MW te installeren, waaronder 100 MW voor SOTEL-ARBED, nog noodzakelijker is geworden een tweede draaistroomkabel van 220 kV tussen Aubange en Esch te leggen". Die nota eindigt met de opmerking dat "ELECTRABEL zich ervan bewust is dat het trekken van die tweede draaistroomkabel op de bestaande

elektriciteitsmasten van de 225-KV-lijn Aubange-Esch de druk op het milieu in die streek nog vergroot" en dat "ze bijgevolg voorstelt om, samen met de bevoegde overheid, passende compensatiemaatregelen te onderzoeken (bijvoorbeeld een gedeelte van de bovenleiding waar de spanning lager is dan 225 kV eventueel vervangen)".

Op de vergadering van 14 juli 1998 verstrekt het college van burgemeester en schepenen van Aubange een gunstig advies over het project, "uit overweging dat er geen economische redenen zijn om zich tegen dat project te verzetten"; de geraadpleegde overheidsdiensten (landbouw, wegen, bosbouw) maken geen enkel bezwaar.

Op 28 september 1998 geeft de gemachtigde ambtenaar om de volgende redenen de aanvraagde stedenbouwkundige vergunning af :

" Gelet op het advies van 14-07-1998 van het college van burgemeester en schepenen van Aubange;

(...)

Gelet op het feit dat het project volgens het gewestplan van Zuid-Luxemburg door verscheidene gebieden loopt;

Aangezien het project op de bestaande infrastructuur steunt en de impact van die voorzieningen dus niet aanzienlijk versterkt;

Gelet op de diverse gunstige adviezen".

Dat is de eerste bestreden handeling.

Op 7 oktober 1998 zendt de gemachtigde ambtenaar het dossier omtrent dezelfde aanvraag om advies over aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Messancy; in dezelfde brief staat dat de aanvragers recentelijk een eerste

vergunning voor de werkzaamheden op het grondgebied van de gemeente Aubange hebben gekregen.

Op de vergadering van 13 oktober 1998 verstrekt het genoemde college een gunstig advies over de geplande werkzaamheden "aangezien geen enkele opmerking over het project is gemaakt (...)".

Bij een brief van 13 oktober 1998 deelt de vzw TESLA "TROIS FRONTIERES" aan de gemachtigde ambtenaar mee dat ze tegen het project gekant is, waarbij ze verwijst naar de verscheidene regelingen en inzonderheid naar het Waals plan voor duurzame ontwikkeling, dat bepaalt dat er 30 meter tussen de 220-kV-lijn en de bebouwde omgeving moet liggen, en waarbij ze opmerkt dat het Groothertogdom Luxemburg het gedeelte van die lijn op zijn grondgebied zo verschuift dat het niet door een woongebied loopt, zonder dat enige regeling het daartoe verplicht, en dat de Minister van Ruimtelijke Ordening in februari 1996 ten overstaan van de Waalse Gewestraad voorgesteld heeft het ontwerpplan voor de uitrusting betreffende 200 kilometer nieuwe hoogspanningslijnen af te wijzen. De vzw vroeg de gemachtigde ambtenaar hoe het met de aanvraag stond en vroeg hem, mocht de vergunning al zijn afgegeven, te overwegen ze in te trekken.

Op 3 november 1998 geeft de gemachtigde ambtenaar een nieuwe vergunning af, op basis van een licht gewijzigde motivering, die als volgt luidt :

" Gelet op het advies van 14-07-1998 en 13-10-1998 van het college van burgemeester en schepenen van Aubange en Messancy;

(...)

Aangezien het project volgens het gewestplan van Zuid-Luxemburg door verscheidene gebieden loopt;

Aangezien het project samenvalt met dat waarin het gewestplan voorziet;

Aangezien het traject op de bestaande infrastructuur steunt en de impact van die voorzieningen dus niet aanzienlijk versterkt;

Aangezien het project geen afbreuk doet aan de algemene bestemming en de architectonische eigenheid van het gebied;

Gelet op de gunstige adviezen van de geraadpleegde overheidsdiensten (directoraat-generaal Landbouw, Waals Ministerie voor Uitrusting en Vervoer, afdeling Natuur en Bossen)".

Dat is de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid CPTÉ bij een op 13 juli 1999 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond bestaat om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat uit de vergelijking van de twee afgegeven vergunningen blijkt dat de tweede vergunning, afgegeven op 3 november 1998, de eerste vervangt; dat terwijl in de eerste vergunning alleen verwezen wordt naar het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aubange, in de tweede immers ook verwezen wordt naar het advies van het college van de gemeente Messancy; dat blijkt dat de gemachtigde ambtenaar had vergeten het advies van de gemeente Messancy in te winnen, hoewel het project op de twee gemeenten betrekking had; dat de op 28 september 1998 afgegeven vergunning bijgevolg impliciet maar stellig ingetrokken was door de vergunning die op 3 november 1998 was afgegeven; dat het beroep eerst moet worden onderzocht voorzover het tegen laatstgenoemde vergunning gericht is;

Overwegende dat het Waals Gewest de ontvankelijkheid van de vordering *ratione temporis* betwist, enerzijds op de grond dat de argumenten tot staving van die vordering overeenstemmen met die welke de vzw TESLA in haar bezwaarschrift van 13 oktober 1998 heeft aangevoerd onder de handtekening van iemand die het dossier van de bestreden handeling op 10 november 1998 op de diensten van de gemeente Aubange heeft ingekeken, en anderzijds op de grond dat de vordering tot schorsing dezelfde tikfout en dezelfde voorstelling van het dossier bevat als het genoemde bezwaarschrift; dat de tussenkomende partij voorts aanvoert dat die vzw, als verzoekster er lid van is of er nauwe banden mee heeft, haar wellicht regelmatig liet weten hoe de procedures voor het verlenen van de bestreden vergunningen vorderden, want die vzw volgt de meeste procedures voor de afgifte van de vergunningen die de tussenkomende partij aanvraagt en beschikt over documentatie die verzoekster tot staving van haar vordering indient en die dezelfde is als die welke een andere verzoeker tot staving van een beroep tegen dezelfde handeling heeft ingediend; dat ze daaruit besluit dat verzoekster tegelijk met de vzw TESLA kennis heeft genomen van de bestreden handelingen; dat de tussenkomende partij voorts opmerkt dat verzoekster schrijft dat zij "de theorieën waarin opdrachtgevers van CPTe en ELECTRABEL uiteenzetten dat het leggen van een tweede lijn alle stralingen zou tenietdoen ..." tegenspreekt en daarbij nauwkeurig vermeldt wat er in het processtuk stond dat de tussenkomende partij naar aanleiding van de vorige vordering tot schorsing van dezelfde vergunningen had ingediend; dat zij daaruit concludeert dat verzoekster ofwel destijds een afschrift heeft gekregen van het verzoek tot tussenkomst dat in het kader van die procedure was ingediend, ofwel de terechtzitting van 1 april 1999 persoonlijk heeft bijgewoond;

Overwegende dat uit de feiten die de verwerende partij en de tussenkomende partij aanvoeren, blijkt dat verzoekster, bij het instellen van het beroep, kennis had van het bezwaarschrift van de vzw TESLA, daterend van de vorige procedure en dat zij dezelfde schrijfmachine heeft gebruikt; dat die feiten evenwel niet inhouden dat verzoekster in relatie stond tot die vzw en dat zij meer dan zestig dagen voordat bij de Raad van State beroep werd ingesteld kennis heeft genomen van de bestreden handeling; dat de vordering tot schorsing ontvankelijk is;

Overwegende dat de tussenkomende partij op de terechtzitting opmerkt dat de kabels die de omstreden draaistroomkabel vormen, gelegd zijn, maar nog niet met stroom geladen zijn;

Overwegende dat niet vaststaat dat de werkzaamheden die bij de bestreden vergunning worden toegestaan, volledig voltooid zijn; dat de schorsing van de bestreden handeling bovendien kan verhinderen dat de betrokken draaistroomkabel in gebruik wordt genomen; dat verzoekster nog altijd belang heeft bij de vordering tot schorsing;

Overwegende dat het Waals Gewest een exceptie *obscuri libelli* opwerpt en van oordeel is dat het verzoekschrift en de wettigheidsbezwaren verward en onnauwkeurig zijn;

Overwegende dat de vordering vrij verward is gesteld, maar niettemin rechtsmiddelen bevat; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat één van de overwegingen van de vordering tot schorsing is "dat een milieu-effectrapport waarvan CPTe in zijn vergunningsaanvraag

gewag maakt, nooit is overgezonden, niet voorkomt in het dossier dat bij de gemeente is ingekomen, kennelijk onjuist, simplificerend en misleidend is ... niet aangeeft wat de werkelijke situatie op het ogenblik van de vordering was"; dat deze woorden kunnen worden beschouwd als een middel waarin de schending van de artikelen 1, 5 en 7 van het Waals decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest en van de artikelen 3 en 7 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve tot uitvoering van dat decreet wordt aangevoerd; dat dit middel als het vijfde middel van de tussenkomende partij wordt beschouwd;

Overwegende dat de tussenkomende partij in hoofdzaak antwoordt dat het milieu-effectrapport wel bij het dossier gevoegd was en dat de gegevens die volgens verzoekster ontbreken, enerzijds onvolledig beschreven zijn en anderzijds niet bij de geldende wets- en verordeningsbepalingen voorgeschreven zijn;

Overwegende dat het dossier een voorafgaand milieu-effectrapport van 7 juli 1998, alsook de vergunningsaanvraag bevat; dat niets erop wijst dat dit rapport er niet vanaf de indiening van de vordering in voorkwam; dat het middel, voor zover daarin het ontbreken van het rapport wordt gelaakt, niet ernstig is;

Overwegende dat in dat rapport, onder rubriek III, b, "verenigbaarheid van de geplande activiteit met de buurt (aanwezigheid van een school, een ziekenhuis enz.) het volgende wordt vermeld : "In de buurt van de werkzaamheden staat noch een school, noch een ziekenhuis. De hoogspanningslijn bestaat al op het terrein";

Overwegende dat in de bewoordingen van die rubriek de vermelding van een school en een ziekenhuis kennelijk slechts als voorbeeld bedoeld is, wat - mocht dat nog nodig zijn - bevestigd wordt door de afkorting "enz." die erop volgt; dat de aanvrager van de vergunning alle activiteiten die hinder zouden kunnen opleveren moet vermelden om de overheid in staat te stellen met kennis van zaken over de verenigbaarheid van de geplande werkzaamheden met de buurt te oordelen;

Overwegende dat in casu uit het dossier blijkt dat de lijn in kwestie op verschillende plaatsen boven woningen hangt, onder meer boven die van verzoekster; dat zoals verderop tijdens het onderzoek van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal worden opgemerkt, de verenigbaarheid van een hoogspanningslijn met woningen voor discussie vatbaar is; dat de aanwezigheid van woningen onder de lijnen had moeten worden vermeld om de overheid daarop attent te maken; dat dit onderdeel van het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoekster betoogt dat de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, dat hoofdzakelijk bestaat in de gevolgen van het feit dat het vermogen van de lijn die boven haar woning hangt naar aanleiding van de bestreden werkzaamheden wordt verdubbeld; dat zij niet alleen angst heeft voor de "elektriciteit die afhankelijk van het weer op alle onroerende metalen voorwerpen aanwezig is", de trillingen van de elektriciteitsmasten die zich bij hevige wind via de grond voortplanten zodat ze in het hele huis voelbaar zijn en de suizingen die de levenskwaliteit verstoren, maar ook voor de gevolgen die de blootstelling aan elektromagnetische stralen voor haar gezondheid, alsook voor die van de andere mensen die in de buurt van de lijn wonen, kan hebben;

Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat de vrees van verzoekster niet concreet wordt gestaafd en dus niet in aanmerking kan worden genomen, dat het gevaar voor de gezondheid van de mens "niet kan worden uitgesloten", maar "evenmin met zekerheid kan worden bevestigd"; dat ze onder meer verwijst naar een artikel in "Le Vif-Santé" van 14 mei 1999, waarin het oorzakelijk verband tussen kanker en elektromagnetische stralen wordt gerelativeerd; dat ze erop wijst dat verzoekster uit het oog lijkt te verliezen dat de bestreden handeling alleen betrekking heeft op het leggen van de tweede draaistroomkabel;

Overwegende dat de tussenkomenende partij onderstreept dat het algemeen reglement op de elektrische installaties nauwgezet zal worden toegepast bij het leggen van de tweede draaistroomkabel en dat die draaistroomkabel niet boven de woning van verzoekster zal hangen; dat ze aanvoert dat verzoekster geen enkel precies feit aanvoert in verband met haar gezondheids-toestand en niet bewijst dat die gezondheidstoestand aan de aanwezigheid van de bestaande lijn te wijten zou kunnen zijn; dat ze opmerkt dat de nadelige gevolgen van een elektriciteitslijn helemaal niet bewezen zijn, zoals blijkt uit het stuk met als titel "elektrische hoogspanningslijnen en de elektromagnetische werking ervan" en preciseert dat er binnenin de woning, die door het dak en de muren wordt beschermd, geen hoge niveaus van elektrische velden zouden voorkomen, maar dat die alleen aan de buitenkant van de woning, op metalen voorwerpen zoals een daklijst, zouden voorkomen en bij aanraking aanleiding zouden kunnen geven tot kleine elektriciteitsontladingen die wel onaangenaam, maar niet gevaarlijk zijn, en dat deze soort van hinder eenvoudig kan worden voorkomen door de bewuste daklijst te aarden; dat ze erop wijst dat het lawaai en de trillingen die door de elektriciteitsmasten en de bestaande

draaistroomkabel worden veroorzaakt, slechts in geringe mate zullen toenemen door de tweede draaistroomkabel, en dat het elektromagnetische veld dat door de bestaande lijn ontstaat, door het leggen van de tweede draaistroomkabel zal verkleinen; dat ze in dat verband verwijst naar de analyses die het laboratorium Laborelec op 22 februari 1999 heeft uitgevoerd; dat ze voorts aanvoert dat de toename van de ozonproductie zodanig beperkt is dat ze geen enkele tastbare weerslag heeft;

Overwegende dat vaststaat dat de in het geding zijnde lijn verticaal over de woning van verzoekster loopt; dat de bewering dat het door inductie opgewekte elektromagnetische veld door de verdubbeling van de huidige lijn zal verkleinen, twijfelachtig is en dat, volgens de uitleg die op de terechtzitting is gegeven, de intensiteit van de stroom die door de nieuwe lijn loopt, aanzienlijk en plots kan schommelen, wat dat effect kan verminderen;

Overwegende dat uit de in het geding gebrachte stukken blijkt dat de invloed van de magnetische velden die door een hoogspanningslijn worden opgewekt in medische kringen aanleiding geeft tot controversen; dat het niet aan de Raad van State is om zulk een controverse te beslechten; dat de Raad van State alleen kan vaststellen dat er feiten zijn die redelijkerwijze kunnen laten vermoeden dat er een gevaar voor de gezondheid bestaat, zelfs als de ter zake geldende normen ruimschoots in acht worden genomen, zoals de tussenkomende partij aangeeft; dat dit gevaar weliswaar niet met zekerheid kan worden bevestigd, zoals de verwerende partij aangeeft, maar evenmin kan worden uitgesloten; dat het nadeel niet hoeft vast te staan opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van een bestreden handeling kan schorsen; dat het voldoende is dat het risico van een nadeel zich kan voordoen; dat dit

in casu het geval is; dat het bewuste nadeel een bedreiging vormt, zowel voor het recht op de bescherming van de gezondheid vastgelegd in artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet, als voor het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu vastgelegd in 3° van hetzelfde lid; dat ervan moet worden uitgegaan dat de kans op het nadeel vaststaat en dat het nadeel ernstig is, aangezien het betrekking heeft op fundamentele rechten; dat het nadeel van nature moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden die moeten worden vervuld opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen;

Overwegende dat wegens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden handeling die bij dit arrest wordt bevolen, de eerste bestreden handeling opnieuw uitwerking kan hebben; dat aangezien met die eerste bestreden handeling dezelfde onregelmatigheid gemoeid is, ook de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden handeling om dezelfde redenen moet worden geschorst;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Société pour la coordination de la production et du transport d'électricité" (CPTE), wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de vergunning die de gemachtigde ambtenaar op 3 november 1998 aan de coöperatieve vennootschap CPTÉ heeft afgegeven voor de uitvoering van technische werkzaamheden om te Aubange de tweede draaistroomkabel op de bestaande 220-kV-lijn Aubange-Esch te leggen.

Artikel 3.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de vergunning die de gemachtigde ambtenaar op 1 oktober 1998 aan de coöperatieve vennootschap CPTÉ heeft afgegeven voor de uitvoering van technische werkzaamheden om te Aubange de tweede draaistroomkabel op de bestaande 220-kV-lijn Aubange-Esch te leggen.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe vakantiekamer, rechtsprekend in kort geding, op twintig augustus 1900 negenennegentig door :

de HH. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter;
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.